

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 61Em/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214210675
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marta Murgašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1214210675.4

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v právnej veci oprávneného T. T. K., P. XX T., zast. NIKU & partners, s.r.o., advokátska kancelária, Prokopa Veľkého 51 Bratislava proti povinnej: T. Z. K., X. XX X., zast. JUDr. Michaelou Kajabovou, advokátkou, Budovateľská 2, Bratislava o výkon rozhodnutia vo veci mal. T. K., nar. XX.XX.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislava, Vazovova 7/a Bratislava, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec sa svojím návrhom domáhal, aby súd nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 10C130/2009/509 zo dňa 15.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co383/2013-561 zo dňa 22.10.2013 z dôvodu, že povinná rozhodnutie súdu nerešpektuje.

Povinná uviedla, že s mal. T. absolvovala poradňu v ústave výchovného a psychologického poradenstva a prevencie pri VÚDPaP, avšak žiaden pokrok vo vzťahu dieťaťa k otcovi nenastala, naopak psychologička konštatovala, že stabilizácia výchovného prostredia v prostredí matky len maloletému prospela. Sama videla, že keď maloletý prestal po týždni striedať výchovné prostredie sa uspokojil, nie je už nervózny a celkovo pôsobí vyrovnanejšie. Striedavá starostlivosť napriek jej nesúhlasu sa realizovala do októbra 2013. Ku skončeniu realizácie striedavej starostlivosti od októbra 2013 došlo vyslovene po hádke medzi otcom a dieťaťom. To vyústilo do stavu, keď mal. T. pokiaľ ho otec navštívil v škole pred ním doslova utekal a okamžite jej v strese telefonoval, že sa pred otcom schoval a nikde s ním nechce odísť a nepôjde.

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 10C 130/2009-509- zo dňa 15.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co 383/2013-561- zo dňa 22.10.2013 bol syn T., B.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že:

- matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. T. v každom týždni v roku v čase od piatku párneho týždňa od 18.00 h do nasledujúceho piatku do 18.00 h s výnimkou vianočných a veľkonočných sviatkov, jarých prázdnin a mesiacov júl a august
- každý kalendárny rok v čase od 01.08. od 9.00 h do 31.08. do 19.00 h,
- každý párny rok od 22.12 od 16.00 h do 25.12. do 12.00 h a každý nepárny rok v čase od 25.12 od 12.00 h do 01.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 12.00 h a každý nepárny rok od 01.01. od 12.00 h do posledného dňa vianočných prázdnin do 16.00 h,
- každý nepárny rok počas jarých prázdnin v čase od piatku predchádzajúceho prázdninám od 16.00 h do nedele nasledujúceho týždňa do 16.00 h,

- počas veľkonočných sviatkov v párnom roku v čase od 9.00 h Zeleného štvrtka do 18.00 h posledného dňa veľkonočných prázdnin.
- Otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o mal. T. v každom týždni v roku v čase od piatku nepárneho týždňa od 18.00 h do nasledujúceho piatku do 18.00 h s výnimkou vianočných a veľkonočných sviatkov, jarných prázdnin a mesiacov júl a august,
- každý kalendárny rok v čase od 01.07. od 9.00 h do 01.08. do 9.00 h,
- každý nepárny rok od 22.12 od 16.00 h do 25.12 do 12.00 h a každý páry rok v čase od 25.12 od 12.00 h do 01.01 nasledujúceho kalendárneho roka do 12.00 h a každý páry rok od 01.01 od 12.00 h do posledného dňa školských vianočných prázdnin do 16.00 h,
- každý páry rok počas jarných prázdnin v čase od piatku predchádzajúceho prázdninám od 16.00 h do nedele nasledujúceho týždňa do 16.00 h,
- počas veľkonočných sviatkov v nepárnom roku v čase od 09.00 h Zeleného štvrtka do 18.00 h posledného dňa veľkonočných prázdnin

Každý z rodičov si pred začiatkom výkonu svojej osobnej starostlivosti maloletého preberie v mieste bydliska druhého rodiča. Rodič, ktorý odovzdáva maloletého druhému rodičovi na výkon jeho osobnej starostlivosti, je povinný maloletého riadne pripraviť a druhého rodiča informovať o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého.

Matka založila do spisu správu Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie v Bratislave zo dňa 27.04.2016 z ktorej súd zistil, že stretnutia sa na žiadosť otca so súhlasom matky uskutočnili 2.3.2016 a 16.3.2016.

Prvé stretnutie /otec p. K., mama p. Z., syn T. K., psychologička/ sa uskutočnilo 2.3.2016. T. mal požiadavku, aby v miestnosti bola aj jeho maminka. Obaja rodičia s tým súhlasili.

V úvode psychologička všetkých privítala a vyzvala prítomných, aby si všetci zadefinovali svoje očakávania zo stretnutia. Spočiatku všetci mlčali, T. na vyzvanie povedal "ja sa ťa bojím, lebo si mi robil zle". Psychologička ho posmelila, že ako prvý nabral odvalu a aby konkrétnejšie špecifikoval svoje očakávanie.

T. uviedol, že on sa nechce s otcom stretávať, teraz ho maminka poprosila a on so stretnutím v prítomnosti psychologičky súhlasil, chcel jej spraviť radosť.

Otec zareagoval a spýtal sa T., prečo sa bojí, psychologička ho usmernila, aby najskôr on povedal svoje očakávania zo stretnutia.

Otec uviedol, že očakáva, aby T. na stretnutí zistil, že sa ho /otca/ nemá prečo báť.

Mama uviedla, že sa nechá prekvapiť, je to priestor pre nich, otca a T., jej cieľom je, aby bol T. v pohode.

Psychologička uviedla, že otec sa so synom už dlhšie nevidel, vyzvala T., aby povedal, ako sa má.

T. uviedol, že bol cez prázdniny v Prahe, bol s kamarátmi, mali zápasy, bol v prvom útok, bol na KHL zápase, s kariérou sa lúčil Višňovský. V škole má 1,2 vysvečko mal vynikajúce, hokej v poriadku.

Psychologička uviedla, že je teda len jedna oblasť, ktorá nie je v poriadku a kvôli tomu je stretnutie.

T. uviedol, že s otcom sa naposledy videl v roku 2013, keď sa v škole pred ním musel skrývať.

Otec sa spýtal, či si pamätá dovolenku v Taliansku, v Egypte.

T. uviedol, že nie, bol malý.

Otec mu pripomenul ako boli na Šírave s bratrancami, na výlete v Budapešti.

T. zareagoval, že v Budapešti ho otec zviazal opaskom zo županu.

Otec povedal, že to bolo v Permone.

T. uviedol, že v Permone ho vykláňal otec z balkóna a odvtedy má strach z výšok. Otec mu chcel pripomenúť, že na fotkách má pri zväzovaní úsmev, že kričal, že chce ešte viac. Otec uviedol, že je čudné, že si pamätá naháňanie v škole, ale iné si nepamätá a bolo to v rozmedzí dvoch mesiacov.

T. uviedol, že otec sa vyhrážal maminke a dedovi, že ich dá "zajebať".

Otec uviedol, že to všetko pochopí, nie je všetko pravda, čo mu doma hovoria. T. namietal, že on to počul na vlastné uši. Otec sa mu pokúšal vysvetliť, že to bude raz inak vnímať, teraz musí počúvať, čo mu nakáže mama a dedo.

T. uviedol, že maminka mu nič nehovorí a nič mu za to nedáva.

Otec T. upozornil, že nech nie je drzý, má mu prestať nadávať.

Psychologička otca upozornila, že T. nenadával.

Otec opakovane vysvetľoval, že T. všetko raz pochopí, že on mu nechce zle.

T. uviedol, že on tomu, čo mu otec hovorí, neverí.

Psychologička uviedla, že tato mu hovorí, že ho má rád a to, čo bude v budúcnosti, deti ešte nevedia posúdiť, mali by sa v rozhovore vrátiť k prítomnosti. Posunula debatu skonštatovaním, že na základe doterajšej debaty T. má na situáciu iný pohľad ako otec.

Otec T. povedal, že on bude vždy jeho syn, aj keď sa tomu bráni, vždy bude mať niečo z maminky, z neho, starých rodičov, po oboch niečo zdedil a dedičstvo si bude stále niesť.

T. uviedol, že do budúcnosti by pre neho bolo najlepšie, aby ostal s maminkou.

Mama potvrdila, že to je aj jej požiadavka s ktorou sa obrátila na súd.

Na otázku, ako to vidí do budúcnosti pre T. otec, tento neodpovedal, pozoroval reakcie T.. Po viacnásobnom vyzvaní uviedol, že "ukáže čas". Rešpektuje to, čo T. hovorí.

T. uviedol, že on mu neverí.

Otec uviedol, že raz sa ukáže, že pravda je inde. On rešpektuje, čo jeho synček povedal. Psychologička zopakovala, že otec rešpektuje, čo povedal T., ďalší krok k potvrdeniu je na súde. Otec sa T. spýtal, prečo neodpovedá na SMS O. a bratrancom, že sa vždy na nich tešil, prečo to robí. Psychologička preformulovala otcovi otázku, že otec by bol rád, aby jeho syn komunikoval so svojimi bratrancami. Otec vysvetľoval, čo sa dialo v minulosti, že aj babička s dedom sa na neho tešia a nevie prečo zo dňa na deň ich nechce vidieť. Otec mu popisoval situáciu z detstva. T. uviedol, že sa nechce stretnúť, lebo keď sa stretli dedo K. napáda deda Z., že jemu tlačia kaleráby do hlavy a urážal ho, vyčítal mu veľa vecí. Mama na vysvetlenie dodala, že hádku začal p. K., konflikt bol kvôli otcovi /T./, politike, názorom a keď sa viacerí už urážali, ukončil stretnutie, lebo nebolo pre T. prínosom.

Otec sa spýtal T., že chce vedieť prečo sa nechce so starými rodičmi stretávať, opakovanie sa pýtal prečo. Psychologička uviedla, že by to mohlo fungovať ako "chcel by som, aby sa T. tešil na stretnutie so starými rodičmi". Otec uviedol, že nechce počuť "áno", "nie", len povedať, že majú ho aj oni radi a boli by potešení, kedy ho aspoň po telefóne mohli počuť. Pýtajú sa na neho, ako vyrástol. Otec uviedol, že teda tam nemusí ísť. Q. malá ho nepozná, ale Q., O. sa na neho pýtajú, majú o neho záujem. T. uviedol, že on sa nechce s nimi kontaktovať. Psychologička uviedla, že pre T. to je len informácia a ponuka a že je dobre, že si to môže dnes vypočuť, nemusí sa dnes rozhodovať. T. zopakoval, že sa s otcom ani so starými rodičmi K.T. nechce stretnúť. Otec sa ho spýtal, či sa pozrel na mikroskop - darček od starých rodičov, T. uviedol, že oni majú mikroskopy v škole a jeho zaujíma hokej. Otec sa ho spýtal, či loptu... T. zopakoval, že on hrá predsa hokej. A otec mu ho zakazoval. Otec ho zahriakol, že nech prestane, že je jeho otec! On mu nič nezakazoval. Ani futbal mu nenútil, on sám chodil na tréningy, tešil sa keď vyhrali. T. mu uviedol, že keď dostal v škole nejakú zlú známku, lebo on sa s ním neučil, tak mu hokej zakázal. Maminka a dedo ho v hokeji podporujú, jemu /otcovi/ sa ráno na tréningy nechcelo vstávať.

Otec oponoval, že to nezodpovedá tomu, ako sa to stalo. T. povedal, že mu hokej za zlú známku zakazoval. Otec sa spýtal, že nech teda povie, za čo dostal včera "4" T. uviedol, že včera nedostal "4". Mama to chcela vysvetliť, ale otec jej to nedovolil, chcel vysvetlenie len od syna. T. odpovedal, že z diktátu, ale to nebolo včera. Psychologička nasmerovala debatu na iné známky v škole, spýtala sa otca, prečo sa nepýta T. na jednotky. A z akého dôvodu rieši štvorku. Otec sa obhajoval, vysvetľoval, že len chcel vidieť, lebo on má doma odložené zošity kde sa spolu učili, písali diktáty. T. povedal, že si pamätá ako mu on otec povedal, že je už veľký a úlohy si má robiť už sám. Otec sa mu snažil dokázať, že on v odložených zošitoch má dôkazy. A že si pamätá len zlé veci a dobré veci si nepamätá, ale on tie zošity má odložené. Psychologička vrátila debatu k hokeju, že či T. smerovanie je už len hokejové. Otec sa spýtal, či už T. vie, kde pôjde ďalej do školy. T. mu povedal, že zatiaľ sa len učí a vie, že raz by chcel hrať hokej. Mama uviedla, že to budú riešiť neskôr. A že teraz sa T. snaží, aby sa učil čo najlepšie. Otec skočil do reči matke s tým, že ona ho nenechá hovoriť. Psychologička uviedla, že matka vysvetľovala situáciu ohľadne profesijnej orientácie. Otec povedal, že rozmýšľať o ďalšom vzdelaní treba teraz, lebo môže už byť neskoro. Otec sa dotazoval T., či už má nejakú babu, či nemajú nejaké v triede. T. uviedol, že oni sú hokejová trieda a žiadnu babu v triede nemajú. Ďalšiu debatu otec rozvinul o filmoch " Rýchlo a zbesilo, Mimoni, o transforméroch - mama sa pýtala, či môže vstúpiť do debaty, keď otec nevedel názov "zlých" vo filme. Otec ponúkaný USB kľúč so všetkými filmami - časťami Rýchlo a zbesilo T. odmietol, povedal, že on pôjde do kina s maminkou. Otec sa zaujímal o to, kde najďalej hral T. hokej, či dal gól. Či mal nahrávku, či chodia autobusom. T. uviedol, že načo sa pýta, keď sa on o jeho hokej nezaujímal. T. namietal, že otec s ním na hokej nechodil. Mama sa zapojila do debaty, že otec s ním jedenkrát bol. Otec oponoval mame, že bol na hokeji viackrát a že ona nehovorí pravdu. T. uviedol, že len jedinýkrát ho viezol na ranný tréning, aj ten zmeškali.

Otec sa pýtal na triednu, na starých triednych, na spoločných známych: T., J. a i. T. odpovedal úsečne, otec ho upozornil, aby tak nerozprával a upozornil ho, že voľakedy bol s tými známymi kamarát. Otec sa pýtal T. na kamarátov, kde chodí, či hráva počítačové hry, že sa o neho zaujíma, lebo on je jeho

synček. T. povedal, že on by stretnutie už najradšej ukončil, nechce sa mu už odpovedať. Celé stretnutie je pre neho "zlé".

Na otázku psychologičky čo by sa malo zmeniť, T. povedal, že " on (otec) by sa mal polepšiť a nechce sa s ním už stretnúť. Otec T. upozornil, že voľakedy mu hovoril inak. T. zopakoval, že on sa s otcom už nechce stretnúť. Psychologička T. pripomenula, že sa už spolu na minulých sedeniach bavili o tom, že ich situáciu rieši súd, ktorý môže stretávanie jeho s otcom nejako nastaviť, rozhodnúť a preto by bolo najlepšie súdu naznačiť riešenie, akou formou by pre T. bolo stretávanie najlepšie. Psychologičky uviedla, že na stretnutí je možnosť sa o tomto rozprávať. T. uviedol, že on chce, by toto stretnutie s otcom už bolo posledné, nech to doriešia oni dvaja /rodičia/. Psychologičky sa spýtala matky, aké ona vidí riešenie. Mama uviedla, že mohli by tomu nechať čas, napr. 3 mesiace, mesiac a uvidí sa. Ale nevie, či sa u T. niečo udeje. Otec uviedol, že mama sama priznala, že sa doma o otcovi nebavia a bola aj napomenutá sudkyňou, aby tak robila a že by by to mala zmeniť. Otec nesúhlasí, aby sa videli raz za mesiac. Nech maminka jeho doma neignoruje a nech na T. apeluje, aby sa s otcom kontaktoval. Mama uviedla, že T. jej hovoril o SMS-kách od otca ale on nechcel otcovi nič odpísať, aj keď ona ho o to prosila. Otec uviedol, že T. bude stále ich syn aj v dospelosti. Psychologička navrhla, aby bolo teda ešte stretnutie o dva týždne, aj keď s tým T. nie je veľmi uzrozmenný. T. opakovane povedal, že on sa s otcom nestretne. Pamätá si, ako mu otec vykrúcal prsty, vyhrážal sa mu v škole, naháňal ho tam, ako sa opíjal. On sa otca bojí. Psychologička T. uistila, že verí jeho strachu, ale na stretnutí bude aj ona a nemusí sa preto báť nejakej pre neho ohrozujúcej situácie. Nikto ho nenúti byť s otcom sám. Psychologička sa obrátila na matku, aby povedala svoju predstavu o ďalšom stretnutí. Matka povedala, že by dala šancu ešte ďalšiemu stretnutiu, pozrie rozvrh a možnosti v jej práci, otec trval na rozpätí jedného, maximálne dvoch týždňov, chcel, aby sa to zintenzívnilo. Psychologička navrhla termín 16.03.2016, ktorý mala pre nich ako náhradný a mohli by prísť.

Matka uviedla, že určiť termín telefonicky potvrdí. Otec súhlasil. T. medzitým išiel na WC. Otec matku poprosil, aby T. neklamala, že bol na jeho tréningu jedenkrát, aby mu nehovorili, že ho odmenia, keď sa s otcom nebude stretávať. Otec matku obvinil, že T. o ňom povedal, že je "kokot". Otec bol psychologičkou upozornený, aby nepoužíval vulgarizmy v akomkoľvek kontexte. Otec uviedol, že matka vylučuje jeho ako otca zo života dieťaťa, robí to kontinuálne už dva roky, uzurpuje si lásku dieťaťa a to čo robí, nie je to pre T. dobré. Psychologička uzavrela stretnutie, že budúce stretnutie bude 16.03.2016, T. nesúhlasil, matka ho presvedčila, aby to skúsil ešte raz.

2. stretnutie 16.03.2016

Otec prišiel do zariadenia ako prvý, následne mama s T.. Otec niečo pre T. doniesol a psychologička ho vyzvala, aby začal stretnutie. Otec uviedol, že minule ho T. presviedčal, ako ho nútil hrať futbal a preto doniesol nejaké fotky. Upozornil T., aby sa na neho nemračil, lebo mu nič neurobil, že fotky a ani on neklamú. T. si odmietol pozrieť fotky. Otec uviedol, že nech si pozrie, alebo nech urobí, čo chce, a že mu na USB kľúči doniesol aj všetky filmy - diely Rýchlo a zbesilo. Psychologička usmernila komunikáciu v zmysle, že si dnes nebudú dokazovať, kto mal pravdu, aké dôkazy sú lepšie, ale T. má šancu vidieť veci aj z iného uhla pohľadu. T. povedal, že má právo sa mračiť, neusmievať, prežívať veci po svojom. Otcovi psychologička vysvetlila, že v minulosti mohol T. prežívať situácie tak, ako ich opisuje, bol dieťa a má právo vidieť veci svojimi očami. Otec uviedol, že fotky neklamú a T. si ich môže, ale nemusí pozrieť. Psychologička sa opýtala, že čo sa za posledné dva týždne udialo. T. s nadšením uviedol, že dostal dobré známky v škole, povyhrával zápasy. Otec sa zapojil do rozhovoru ohľadne hokeja, s kým hrali, či vyhrali, aké má číslo dresu, či dal gól. T. otcovi odpovedal, že pozeral pritom do sedačky, odpovedal úsečne, jednoslovné. Odpovedal, že hrali v Trenčíne a vyhrali, boli na otočku autobusom, má 29 na drese, dal asistenciu, je to majstrovský pohár západnej časti. Otec sa T. spýtal, koľko mali zápasov a koľko ich ešte bude, či hrali v Rakúsku, T. odpovedal, že hral vo Viedni, Slováci boli lepší. Otec sa spýtal, či majú nejakých rusov v triede, či vie po rusky. T. úsečne odpovedal, že z ruštiny mal jednotku. Mama T. pošepkala, aby povedal o ruskom rozhodcovi, T. si spomenul ako sa s ním rozprával. Otec sa pýtal na slovíčka, či ich T. vie povedať po rusky, reps. Po anglicky, česky: puk, hokejka. Otec povedal, že on vie po rusky, bol aj v Azerbajdžane, T. z tade doniesol transformérov, vlastne to doniesol z Rumunska. Otec uviedol, že on sa učil rusky 8 rokov, T. sa ho spýtal, ako sa povie slovo hračka, otec mu odpovedal, T. ho opravil. Otec uviedol, že ruština bude žiadaná aj čínština. On v Azerbajdžane oprášil ruštinu, pochválil T., že sa učí po rusky, aj že vie azbuku. Povedal mu, že by si mohol kúpiť aj nejaký časopis a čítať si po rusky. Otec s T. spýtal, čo sa učia na etickej, T. odpovedal, že o drogách, otec mu povedal, že by mu mohol doniesť nejaké materiály, robil na protidrogovom. T. mu povedal, že od neho nič nechce, ani jeho spolužiaci. Spýtal sa, ktorý predmet má rád, T. uviedol, že angličtinu. Otec sa opýtal, čo sa učia na dejepise. T. uviedol, že o talianskych štátoch. Otec sa ho spýtal na W., ktorého otca on ozná a chodia spolu s T. do triedy. T. uviedol, že sa s ním moc nekamaráti. Otec sa ho spýtal, či je triedna lepšia, ako

ten predtým. T. mu povedal, že už sa ho to pýtal minule, otec uviedol, že už je starší a má horšiu pamäť. Psychologička skomentovala, že na T. je vidieť, že ho to nebaví a T. sa spýtala, čo sa deje. T. odpovedal, že ho to nebaví a poprosil, či by to už nemohlo celé skončiť. Chcel by ísť domov. Psychologička T. ocenila, že napriek tomu, že minule povedal, že sa mu dnes nechce prísť a prišiel, obrátila sa na rodičov ako to oni vidia s ukončením stretnutia. Otec uviedol, že on na mieste T. by bol zvedavý, ako sa má otec, jeho rodina. T. odpovedal, že ho to nezaujíma. Len rodina Z.. Otec mu oponoval, že je súčasťou aj rodiny K., či chce, alebo nie. Rodina K. mu nič zlé nerobila, tešil sa tam, plakal, nechcel z tade odísť. "čo ti spravili?" Psychologička uviedla, že na začiatku sa dohodli, že nebudú v rozhovore konfrontační. Oni dvaja ako rodičia nie sú naladení na spoločnú komunikáciu a z toho vyplýva aj komunikácia s ďalšími členmi v rodine. Oni dvaja stoja v prvej línii rodiny a keď komunikácia neprejde cez prvú líniu, tak sa to neposúva ďalej. Otec uviedol, že nemôže za to, že s ním nikto nekomunikuje. Matka sa prvýkrát počas sedenia ozvala a uviedla, že ich spoločná komunikácia párkrát skončila zle, trestnými oznámeniami. Otec uviedol, že to netreba rozoberať pred dieťaťom. Matka uviedla, že otec by sa mohol naučiť lepšie správať, aby... bola prerušená a nemohla dokončiť vetu. Otec uviedol, že inicioval stretnutie na sociálke s kolíznou opatrovatelkou. Matka uviedla, že je pravda, že sa odmietla zúčastniť stretnutia, kde by mala byť s T. otcom v jednej miestnosti. Pretože vie, že na spoločných stretnutiach sa stávalo, že správanie vyvrcholilo agresiou voči nej. Otec sa spýtal, či na týchto stretnutiach /na VÚDPaP/ je agresívny. Matka uviedla, že tam, kde agresívny bol, nebola psychologička. Teraz sa chvíľu vie krotiť. Otec obhajoval, že agresívny nie je. matka uviedla príklad zo súdu, kde svoje agresívne správanie obhajoval tým, že má taký mohutný hlas. Otec uviedol, že to teraz nebude riešiť, pre neho je dôležité zodpovedať, prečo sa T. odmieta stretávať apriori s celou jeho /otcovou/ rodinou. Matka uviedla, že T. mu to vysvetlil. T. zareagoval, a opakovanie prosil o ukončenie stretnutia, otec mu povedal "Tu musíš byť a bohužiaľ sem budeš musieť chodiť! Aj súd to tak uviedol". T. rázne odmietol ďalšie stretnutie. Psychologička uviedla, že na základe zápisnice zo súdu nie je zafinancovaná povinnosť ani počet stretnutí u nej ona poskytla priestor na stretnutie, aby otec mal možnosť komunikácie so synom, udialo sa tu už 2. stretnutie, napriek tomu, že T. toto druhé stretnutie odmietal, ale matka ho v tom podporila. Psychologička sa otca spýtala, ako si predstavuje stretnutia. Matka na objasnenie uviedla, že T. na stretnutie s otcom nechcel ísť, podporila ho, aj druhýkrát. Na oboch stretnutiach dal otcovi jasne najavo, že sa s ním stretávať nechce a vysvetlila mu aj dôvody. Otec uviedol, že T. je maloleté dieťa a o stretnutiach majú rozhodovať oni dvaja ako rodičia. Zvýšil hlas a vysvetľoval formálne delenie detí: maloletí, mladiství, blízky veku dospelého, ich rozumové schopnosti nezodpovedajú rozumových schopnostiam dospelých a preto stretávanie detí s rodičmi určí súd. Matka uviedla, že súd to ručí do budúcnosti, teraz by to nechala tak, T. vyjadril svoj názor, ona by ho rešpektovala. Otec uviedol, že matka nerešpektuje uznesenia súdu a T. si bude musieť zvyknúť, že sedenia budú! Rázne uviedol, že ak "ona" nebude viesť syna k tomu, že sa má s otcom stretávať, tak sem môžu chodiť do nekonečna!

T. sa ozval a otcovi pokojným hlasom povedal: "Prosím Ťa, nezvyšuj tu na maminku hlas". Táto prosba smerom k otcovi vyvolala u otca agresívnu reakciu, kričal na syna. Povedal mu: "Ty na mňa nebudeš zvyšovať hlas, ja som tvoj otec.... stále si môj syn a to neznamená, že ti nemôžem dať po zadku! Tak láskavo sa so mnou bav ako s otcom! A nie ako s nejakým bezdomovcom! Nebudeš sa tu so mnou baviť ako s nejakým cigánom! Psychologička sa pokúsila otca zastaviť, aj napriek upozorneniu, aby bol v prejave zmierlivejší ešte vykrikoval na syna: nebudeš sa tu so mnou baviť ako s nejakým cigánom! Nemám rad, keď sa so mnou baviš tak, ako keby som ti dačo urobil!

T. sa rozplakal.

Otec pokračoval v útoku na T. mamu: "ak ty ma budeš vymazávať z T. pamäte, tak sem nemusíme chodiť! Psychologička sa pokúsila nasmerovať diskusiu konštruktívnym smerom, skonštatovala, že T. prosba smerovala k otcovmu spôsobu vyjadrovania a postoj k jeho matke, ktorú má rád. Bola to jeho prirodzená reakcia dieťaťa. Otec mohol využiť toto miesto v komunikácii k získaniu si syna na svoju stranu avšak namiesto toho išiel voči synovi do útoku agresívnym spôsobom. Otec vysvetľoval, prečo tak reagoval, neakceptuje ak sa s ním T. rozpráva ako s "debilom". Vadí mu, ako T. reaguje. Chce, aby mal T. úctu k oboj rodičom! Psychologička uviedla, že oni dvaja - rodičia sú dospelí ľudia a T. je dieťa. T.H. je autentický a dospelý človek by mal dokázať regulovať svoje emócie, správanie, pretože je dospelý. Otec mohol byť viac empatický k T. prežívaniu, skomentovať jeho plač, smútok. Toto však ukázala na príklade vety, ktorú otec mohol povedať namiesto agresívneho útoku voči synovi a ktorá mohla motivovať k stretnutiu s ním. Otec uviedol, že týmto chcel apelovať na T. matku. Psychologička uviedla, že ak to mala byť reakcia na matku, tak či si jej otec vedomý, že to realizoval priamym útokom na svojho syna. S matkou by si mal svoje argumenty a nedoriešené veci vykomunikovať na inom mieste a iným spôsobom. Otec prijal tieto argumenty od psychologičky a povedal, že s T. ospravedľňuje. T. s plačom poprosil, aby už mohol odísť. Otec zase zareagoval hlasným tónom "Tak už choď, ja ťa tu nedržím T.!"

Psychologička skomentovala situáciu, že otec napriek upozorneniu a návodu, ako môže komunikovať so synom zase skĺzol do agresie a že to nie je pre syna motivujúce. Otec uviedol, že to nie je motivujúce ani pre neho. Bude sa snažiť ovládať. Povedal, že matka sa dva roky o otcovi nerozprávala. T. je dosť veľký, aby sa vedel správať k dospelému! Otec začal opisovať matkino správanie, spýtal sa T., či bol vždy chorý vždy vinou otca, že môže ísť za doktorkou. Psychologička uviedla, že táto téma je úplne mimo... nejdú konfrontovať situácie z minulosti. Matka navrhla, aby sa dnešné stretnutie ukončilo, nie je pre T. dobré... Otec sa stále vracal k minulosti, čo T. robili starí rodičia, matka... Rodičia začali riešiť chorobnosť T., otec chcel poukázať na to, že nie vždy, keď bol T. chorý, bola to jeho vina, matka poukazovala na konkrétne situácie, kedy bol T. s otcom napr. na dovolenke a prišiel chorý. Psychologička uviedla, že v takýchto prípadoch nie je možné nájsť "vinníka".

T. uviedol príklad, ako musel ísť s otcom do Egypta, lebo to už bolo zaplatené, aj keď to bolo v termíne, kedy mal byť s mamou... potom bol dlho chorý. Otec uviedol, že je smutné, že si pamätá smutné veci a je škoda, že si nepamätá napr. že ho zobral do Košíc, alebo na opičiu dráhu, že boli spolu na chate v Štúrove, výlete vo Visegrade, na kúpalisku v Liptove, že spal s kamarátom a jeho maminou na jeho chate. Zaujímavé, že si pamätá veci, ktoré sa stali dávno a nepamätá si pozitívne zážitky /oslavu narodenín v Tomášove, hľadane pokladu po pozemku/. Psychologička usmernila debatu v tom, že niektoré zážitky si človek pamätá a nejde tu o to, aby si teraz spätne rodičia dokazovali, ktorý zážitok mal alebo nemal byť pre T. pozitívny alebo negatívny. Matka upozornila, že napr. po návšteve Budapešti bol T. chorý a hovoril jej, že boli na kolotočoch, keď pršalo. Otec vyťahoval fotky a ukazoval, že počas fotenia v Budapešti nepršalo. Skúšal T., či pršalo, či deň predtým alebo týždeň alebo týždeň predtým pršalo.

Matka načrtla tému alkoholu, ako otec T. vodil do krčmy. Otec uviedol, že oni dvaja nikdy neboli vo vnútri krčmy, boli na bicykloch a potom si on vonku dal pivo a T. kúpil nejakú kofolu, otec podrobne vysvetľoval kde sedeli, kde je krčma.

Otec sa vrátil k téme chorôb, chcel dôkaz od lekárky. Matka uviedla, že sú jasné dôkazy kedy a po akej dobe u otca bol T. chorý. Otec poprosil matku, aby tieto dôkazy doložila do spisu. lebo to vyzerá, že za obdobie od 10 rokov je to otec, ktorý môže za chorobnosť dieťaťa. Psychologička uviedla, že tieto veci môžu riešiť ako dôkazy cez právnych zástupcov. Upriamila pozornosť na T., že rodičia akoby zabudli, že je v miestnosti. Skomentovala, že v momente, keď sa T. snažil vysvetliť, opísať nejaký zážitok, otec s ním bojuje, že sa to tak nestalo a že si to T. zle pamätá. Psychologička otcovi poradila, aby použil iné formulácie, prístup, aby komunikácia nebola o dokazovaní, kto mal alebo nemal pravdu a ako to reálne bolo. Napr. " T., ja vnímam situáciu z môjho uhla pohľadu tak, že... chápem, že tebe sa to mohlo zdať inak, že si mal vtedy nepríjemný pocit... ak je cieľom motivovať T., tak táto forma formulácií by bola vhodnejšia. Pretože T. to teraz berie ako útok na svoju osobu, obviňovanie, plače. Otec uviedol, že teraz už teda vie, že asi urobil chybu a zle reagoval. Otec uviedol, že syn má 13 rokov a bohužiaľ sa situácia dostala dnes do štádia, ktorá nie je dobrá, on ako otec sa snažil si uplatňovať svoje práva, ale bolo mu to odmietané. On verí, že sa to raz zmení. Jemu ako otcovi neostáva teraz ale nič, len s tým zmieriť. Matka uviedla, že ona nevidí zmysel takéhoto sa stretávania, lebo sa to nikam neposunulo. Otec uviedol, že je to preto, lebo to matka odmieta a ona by mala syna podporovať vo vzťahu k otcovi. Psychologička navrhla, aby dospelí riešenie medzi nimi dospelými hľadali bez prítomnosti syna. Ich vzájomný rodičovský konflikt nie je viac rokov riešený, tieto stretnutia mali mať za cieľ uľahčiť hľadanie cesty k otcovi. T. opísal svoje dôvody, pocity a prežívanie voči otcovi a zažil aj situáciu, ktorá bola pre neho výrazne nepríjemná, reagoval plačom. T. to vydržal do konca, ale len preto, že je slušný a neodišiel. Otec povedal, že situácia sa nezmení, môžu sa stretávať aj každý deň, ak matka sa nebude správať inak. Apeluje na matku, aby slovo "otec" nebolo tabu. Praje si, aby mu povedala, že sa nesmie negatívne vyjadrovať o otcovi a podporovať ho, aby napr. otca pozdravil. Psychologička uviedla, že ona je tu pre T. a vidí, že tieto stretnutia neboli pre neho pohodové. Napriek tomu si myslí, že boli užitočné z toho pohľadu, že T. počul svojho otca, jeho vysvetlenia situácií a iné pohľady. Ak rodičia nevidia zmysel stretnutí, ukončuje ich.

Podporuje ich v tom, aby riešili súčasnosť a nevracali sa stále do minulosti, nehľadali vinníka, riešili T. reálny život, školu, šport. Postupne sa môže T. k otcovi priblížiť cez informácie, maily, SMS-ky až po možnosť stretnutí. Dôležité bude, že budú všetci komunikovať ako dospelí ľudia. Otec uviedol, že apeluje na mamu, nie T. a uzatvára to tým, že T. má stále rád. Psychologička ocenila všetkých, že to mali všetci ťažké, asi najviac T.. otec uviedol, že so závermi stretnutí je spokojný, ak sa to v realite bude realizovať. T. dostal na záver stretnutia od psychologičky mini darček.

Zo záveru správy súd zistil, že počas dvoch predpísaných stretnutí mal mal. T. možnosť stretnúť sa so svojim otcom po dlhšom období, kedy sa s ním nekontaktoval. Rodičia boli pri zorganizovaní stretnutí

aktívni, kooperatívni. T. stretnutia neinicioval, ale bol v nich podporený zo strany matky. Počas stretnutí T. s otcom spontánne nekomunikoval, ale reagoval na jeho otázky ohľadne školy, športu, záľub. Pri opakovaní niektorých otázok od otca bol v rozhovore úsečný, dával opakovane najavo svoju potrebu sa s otcom nestretávať a ukončiť stretnutia. Otec chcel poukázať na situácie z minulosti z jeho pohľadu, čo T. vnímal ako neempatické správanie a zrkadlil to svojimi negativistickým postojom voči otcovi. Matka sa do rozhovoru zapájala minimálne, nechávala priestor otcovi. V momente, kedy otec začal počas druhého stretnutia na matku zvyšovať hlas, T. citlivo zareagoval a poprosil otca, aby komunikoval bez zvyšovania hlasu. Otec túto prosbu v komunikácii dešifroval ako útok na jeho správanie a začal verbálne agresívne útočiť na syna. Táto situácia bola názorným príkladom, kedy išlo o prirodzenú obrannú reakciu dieťaťa voči matke a nevedomenú reakciu zo strany druhého rodiča. Otec mohol využiť toto miesto v komunikácii k získaniu si syna na svoju stranu, k motivácii na spoločné stretnutia, avšak namiesto toho išiel voči synovi do útoku agresívnym spôsobom. Aj počas stretnutia bolo otcovi naznačené, že by bolo užitočné, aby bol viac vnímavý k T. prežívaniu, mohol skomentovať jeho plač, smútok, pochváliť ho za skvelé úspechy v škole, v športe, čo však neurobil. Otec sa T. za tieto komunikačné nedostatky, na ktoré nemal náhľad a bol na ne upozornil až psychologičkou, ospravedlnil.

Otec na základe spoločných stretnutí akceptoval T. potrebu byť zverený do starostlivosti matky, ktorú T. opakovane deklaroval počas celého obdobia, kedy bol v odbornej starostlivosti. rodičia boli podporení v tom, aby riešili súčasnosť a nevracali sa stále do minulosti, nehľadali vinníka, riešili T.C. reálny život, školu, šport. Postupne sa môže T. k otcovi a otec k T. priblížiť cez matku poskytované informácie, maily, sms.

Podľa § 376 ods. 1 ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia zabezpečiť dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo slobodne sa vyjadrovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom detí musí venovať primeraná pozornosť zodpovedajúca ich veku a úrovni.

V predmetnej veci mal súd preukázané, že realizácia striedavej starostlivosti od októbra neprebíha v zmysle rozsudku Okresného súd Pezinok č.k. 10C 130/2009-509- zo dňa 15.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co 383/2013-561- zo dňa 22.10.2013, kde bol mal. T., B.. XX.XX.XXXX zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.

V danej veci mal súd preukázané, že v tomto prípade nie je možné rozhodnutie vykonať. Dôvodom nevykonania je v súčasnosti vo výraznej miere narušený vzťah oprávneného /otca/ s maloletým a zlyhanie komunikácie medzi rodičmi maloletého týkajúce sa maloletého. V danej veci súd zobral do úvahy predovšetkým vyjadrenie maloletého pri stretnutiach na pôde Výskumné ústavu detskej psychológie a patopsychológie v Bratislave, nakoľko je toho názoru, že maloletý je už natoľko vyspelý, že je schopný vyjadriť svoj názor s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť. Maloletý v súčasnosti odmieta otca. Po zhodnotení vyššie uvedeného možno za danej situácie skonštatovať, že nútenie maloletého k pobytu u otca môže mať negatívne dôsledky na vývoj vzťahu dieťaťa k otcovi, ako aj na budúci duševný a citový vývoj dieťaťa. Súd má pritom za to, že otec má k dieťaťu silný citový vzťah, v opačnom prípade, by nevyvíjal tak intenzívnu snahu podieľať sa na výchove mal. T.. Je však zároveň zrejmé, že otec si nevedomuje, ktoré prejavy jeho správania vyvolávajú v maloletom odozvu natoľko silnú, že výrazne negatívne vplýva na psychickú rovnováhu dieťaťa. V konaní mal súd preukázané, že povinná /matka/ nebráni styku maloletého dieťaťa s oprávneným /otcom/.

Nútený výkon rozhodnutia by bol kontraproduktívny a v dieťati by mohol vyvolať trvalé a nezvratné odmietanie otca, čo je v rozpore nielen so záujmami otca ale najmä dieťaťa.

Z týchto dôvodov súd návrh oprávneného zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.M.P.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.